

som den burde være. — Jeg vil derfor haabe, at der ved det Kommissorium, som gives Kommissionen, vil blive givet tilbørlig Frihed til og tilbørlig Anvisning paa, at en Hoveddel af Kommissionens Opgave kan være den at tage under Overvejelse en Revision af den bestaaende Alderdoms-understøttelseslov.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): I og for sig vil der jo ikke kunne være Anledning til fra min Side at blande mig i Spørgsmaalet om, hvilken Form den Henvendelse, hvorom her er Tale, rettest bør have, idet den Beslutning, som foreligger for det høje Ting, jo er en Henvendelse til Indenrigsministeren. Det vil derfor alene være det høje Ting, som maa bestemme denne Henvendelses Form. Men jeg skal ganske i Overensstemmelse med den ærede Ordfører for Forslagstillerne udtale, at jeg finder, at Beslutningen, saaledes som den alt er vedtagen af dette høje Ting ved 1ste Behandling, er fuldt tilstrækkelig, giver tilstrækkelig vide Rammer. Thi ogsaa saadanne Beslutningsemner som de af Ændringsforslagstillerne fremdragne ville kunne blive og bør blive Genstand for Kommissionens Undersøgelse og Belysning. Der blev i 1875 nedsat en Kommission til Undersøgelse af forskellige Arbejdsforhold, og jeg vil i denne Forbindelse erindre om, at det Kommissorium, som blev udstedt for denne Kommission, indeholdt nogle enkelte bestemte Punkter, som ønskedes optagne til Undersøgelse og Overvejelse. Men derefter slutter Kommissoriet med de Ord: „Sluttelig skal Ministeriet tilføje, at det ikke med det anførte formener at have udtømt Rækken af de Spørgsmaal, hvortil disse Forhold give Anledning, men kun har tilsigtet at angive den Retning, i hvilken det maatte anses for ønskeligt, at den eventuelle Kommissions Overvejelser skulle bevæge sig, og de Punkter, om hvilke man nærmest maatte forvente at modtage dens Forslag.“

Jeg tror, at vi gøre rettest i at staa paa det samme Grundlag nu, som man stod paa i den Gang vedtagne Beslutning, der blot angiver Hovedgenstanden for Kommissionens Arbejder. Men vi bør lade Rammerne være saa vide som muligt og overlade til Kommissionen at optage til Undersøgelse og Belysning de andre saa nær beslægtede Emner, som ganske naturligt ogsaa ville melde sig til Behandling. Og der vil ganske vist først og fremmest Spørgsmaalet om Arbejdsløshed melde

sig og Spørgsmaalet om Muligheden for Forsikringsanstalter, Forsikringskasser for at modvirke Arbejdsløshed. Jeg skal derfor for mit Vedkommende sige, at jeg vil føle mig overtydet om, at Beslutningen, saaledes som den allerede en Gang er vedtagen, og saaledes som den er formet af de ærede Forslagstillere, vil give Kommissionen tilstrækkelig vide Rammer til at optage de Spørgsmaal, som her melde sig, og at det vist er bedst ikke at opstille for mange Punkter, idet man herved uvilkaarlig indsnævrer Rammerne.

Hørdum: Jeg kan ikke andet end give det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) min fulde Tilslutning til det Foredrag, han for et Øjeblik siden holdt. Det var et sundt og efter min Opfattelse udmærket godt Standpunkt, som det ærede Medlem indtog. Jeg tror ligesom det ærede Medlem, at der er meget at forandre ved den nuværende Alderdomslov; jeg tror, at der er meget deri, som trænger til at reformeres til det bedre. Men saa meget mere beklager jeg, at Forslagstillerne her i Tinget ikke kunne gaa med til den lille Ændring, som nogle Medlemmer af Socialdemokratiet have tilladt sig at stille. Denne lille Ændring vil jo nemlig kun bidrage til, at Kommissionen ikke alene faar Ret, men ogsaa en Pligt til at tage Spørgsmaalet om den nuværende Alderdomsforsørgelses videre Udvikling under sin Behandling. Men naar man har hørt, hvad der er fremkommet fra den ærede Ordfører for Forslagsstillernes Side, kan man jo saa godt forstaa, at Forslagstillerne fraraade at tiltræde denne Ændring. Den ærede Ordfører har jo tydelig og klart udtalt, at flere af Medlemmerne i det Udvalg, som var nedsat for at behandle denne Sag, vare stemte for at komme aldeles bort fra den nuværende Form for Alderdomsforsørgelse, og naar det forholder sig saa, kan jeg godt forstaa, at den ærede Ordfører ikke ser sig i Stand til at anbefale at man optager vor Ændring. Jeg beklager det meget. Thi hvor meget der end kan være at udsætte paa den nuværende Alderdomsforsørgelseslov, saa er det jo givet, at den ogsaa har sine gode Sider, og jeg tror, det vil blive meget vanskeligt for de Herrer, hvor meget de end vende og dreje sig, at komme bort fra denne Lov. Jeg tror, at der er Goder ved denne Lov, som ikke let lade sig erstatte ved en anden Alderdomslov, og jeg tror, det vilde være svært for de Herrer at komme bort fra den nu-